

OCHRONA OSÓB

ARTUR KASICKI

Pobudki osobiste i psychologiczne

- Zamachy dokonywane z pobudek osobistych to chęć odwetu za odczuwane lekceważenie lub krzywdę, zemsta, zazdrość, nienawiść, szal itp.. Sprawców działających z pobudek z reguły cechują zaburzenia osobowości, których widocznym przejawem jest brak kontroli zachowania.
- Motywem zamachów dokonywanych z pobudek psychologicznych są najczęściej zaburzenia umysłowe, fanatyzm, niezrównoważenie emocjonalne. Człowiek, który atakuje inne osoby przy użyciu broni palnej, noża, materiału wybuchowego etc, prawie zawsze przeżywa problemy psychiczne. Nawet, jeśli rzeczywiste powody są natury ekonomicznej czy osobistej, to decydującym czynnikiem podczas działania są z reguły zaburzenia osobowości.

Atak z użyciem broni palnej z bliskiej odległości

- Zamach z bliskiej odległości jest z reguły przy użyciu broni palnej krótkiej (pistolet, rewolwer) lub broni białej. W większości przypadków metoda z bliskiej odległości jest stosowana przez psychopatów i fanatyków politycznych zdeterminowanych do dokonania zamachów, nawet jeśli to będzie oznaczać ich własną śmierć. Łatwiej jest obronić się przed atakiem z bliskiej odległości niż przed innymi atakami, za wyjątkiem samobójcy bomby-człowieka, gdyż psychopata jest zazwyczaj osobiście tak zaangażowany w próbę, że jego umysł nie potrafi odpocząć dopóki nie wykona "zadania". Wówczas popełnia błędy, które powinniśmy wykorzystać w ochronie. W wielu przypadkach taka osoba uważa, że zostanie okrzyknięta bohaterem za swój czyn. By skutecznie zastosować tą metodę, zamachowiec zbiera informacje przed atakiem, aby znać ofiarę i właściwie wybrać miejsce i porę zamachu.

Atak z użyciem broni palnej z dalszej odległości

- Zamach z dalszej odległości jest najczęściej stosowaną metodą w dziesiętym świecie. Zanim wynaleziono proch strzelniczy, jedyną metodą był zamach z bliska. Jednakże usprawnienia w broni, technice i materiałach wybuchowych dały szansę potencjalnemu zamachowcy na zrealizowanie swojej misji i odejścia z miejsca zamachu bez szwanku. Zamach z dalszej odległości dokonywany jest z reguły przy wykorzystaniu broni długiej, często snajperskiej, wyposażonej w np.. Teleskopowy celownik, aczkolwiek może być też wykorzystana broń palna krótka. Ta forma ataku wymaga od zamachowca znacznych umiejętności strzeleckich i posługiwania się bronią specjalistyczną.

Atak z użyciem materiałów wybuchowych

- Zastosowanie materiału wybuchowego wymaga dużej wiedzy zamachowca w zakresie zasad budowy, konstruowania, siły rażenia, rozmieszczenia, maskowania i zdetonowania bomby. Wszystkich czynności muszą być poprzedzone dokładnym wywiadem o przyszłej ofierze. Materiałem wybuchowym najczęściej stosowanym jest trotyl, dynamit oraz materiały plastyczne (SEMITEK). Bomby można łatwo zamaskować, wykonując to na wiele różnych sposobów. Mała, lecz o dużej sile niszczącej, bombę można ukryć np. w aktówce, torebce damskiej, torbie podróżnej, plecaku. Również bomba ukryta w zaparkowanym samochodzie nie jest możliwa do zidentyfikowania przez zewnętrzny, pobieżny wygląd.

-
- Bomby zapalające są bardzo małe, zaprojektowane w celu wywołania przez ograniczoną eksplozję, pożaru. Są tak zaprojektowane, żeby mogły być umieszczone np.. W pudełku po papierosach lub innym opakowaniu o małych gabarytach. Zamachowiec może przenosić taką bombę, bez możliwości wykrycia, aż do momentu, kiedy znajdzie właściwe miejsce do jej podłożenia. Szczególnie zagrożone są sklepy i magazyny, biorąc łatwość umieszczenia tego typu urządzeń wybuchowych na półkach, ladach sklepowych, wieszakach itd.. Wszystko zależy od motywu, jakim kieruje się zamachowiec i celu jaki zamierza swoim zamachem osiągnąć.
-

- Oprócz wymienionych rodzajów bomb (małych bomb burzących i zapalających) mogą występować również bomby pod postacią "samochodów-pułapek" (bomb samochodowych) oraz bomby umieszczone w przesyłkach pocztowych (bomby pocztowe) zaprojektowane w celu spowodowania śmierci lub okaleczenia osoby otwierającej przesyłkę.

Urowadzenia

- Celem uprowadzenia nie jest pozbawienie życia ofiary, gdyż uprowadzona ofiara jest cenniejsza niż żywa. Podczas ataku obstawa – ochrona musi być natychmiast wyeliminowana. Drobiazgowe planowanie jest przez zamachowców warunkiem udanego ataku. Porwanie jest najbardziej wyrafinowaną metodą ataku, zwykle przeprowadzoną przez dobrze zorganizowane grupy przestępcze.

-
- Metoda jest dość skomplikowana ponieważ w fazie realizacyjnej wymaga udziału następujących grup:

- ✓ Wywiadowczej
- ✓ Planistycznej
- ✓ Atakującej
- ✓ Przygotowujące ukrycie dla przetrzymania osoby
- ✓ Przejmującej okup

Etapy ataków na osoby

- Aby grupa ochrony mogła działać efektywnie, musi ona znać motywy i metody działania zamachowców oraz etapy ataków na osoby. Wyróżnić można pięć etapów poprzedzających ataki na osoby:
 1. Wybór celu ataku
 2. Inwigilacja celu ataku
 3. Planowanie ataku
 4. Wykonanie ataku
 5. Ucieczka i wykorzystanie ataku.

Wybór celu ataku

- Celem może być pojedyncza osoba (np.. Dyrektor zakładu, przedsiębiorca, właściciel obiektu). Wybór celu uwarunkowany jest zadaniami i możliwościami grupy zamachowców. Liczba potencjalnych celów może zostać określona jeszcze przed wyborem pierwszej, konkretnej ofiary. Grupy przestępcze preferują wówczas osoby o największym znaczeniu oraz miejsca najslabiej zabezpieczone (zamachowcy kierują się chęcią uzyskania najlepszych wyników planowanego ataku przy najmniejszym ryzyku).

Iwigilacja (obserwacja) celu ataku

- Zamach poprzedza z reguły dokładna inwigilacja (rozpoznanie) codziennego rozkładu zajęć przyszłego celu ataku.
- Celem inwigilacji jest odpowiedz między innymi na następujące pytania:
 - ✓ O której godzinie "cel" wychodzi z domu,
 - ✓ Czy posiada ochronę osobistą i w jakiej liczbie,
 - ✓ Jaką trasą udaje się do pracy i w jaki sposób w czasie jazdy jest chroniony,
 - ✓ Jakiego pojazdu używa,
 - ✓ Kiedy i gdzie spożywa posiłki,
 - ✓ Czy są to czynności stałe czy zmienne,
 - ✓ Jakie posiada inne przyzwyczajenia i nawyki,
 - ✓ Jaki jest najbardziej dogodny termin, miejsce i metody ataku

-
- Oczwistym jest, że obserowanie celu ataku, który postępuje rutynowo i stosuje nieliczne środki bezpieczeństwa, zajmuje mniej czasu.
 - Należy zwracać uwagę na ewentualne prowadzenie przez grupy przestępcze rekonesansu sąsiedztwa, w którym mieszka i pracuje cel ataku. Odpowiedni kamuflaż zamachowców powoduje, że często ich obecność na danym terenie wydawać się będą wiarygodne.

Wyróżnia się następujące formy inwigilacji:

Obserwację pieszą

Obserwację z wykorzystaniem środków transportu

Obserwację stacjonarną

Obserwacja pierwsza

- Obserwacja piesza może być prowadzona przez jedną lub większą liczbę osób. Jednoosobowa piesza jest raczej skomplikowana i dość łatwa do wykrycia. Inwigilant musi się trzymać stosunkowo blisko celu ataku, szczególnie w rejonie zatłoczonym, by nie stracić z pola widzenia osoby śledzonej. Na obszarze mniej zatłoczonym, inwigilant może iść w większej odległości, ale brak innych pieszych znacznie zwiększa możliwość zauważenia inwigilanta. Osoba śledząca może się przebierać. Gdy to podejrzewamy, należy zwrócić uwagę na buty, spodnie lub koszulę (części garderoby, których zmiana jest utrudniona). W windach należy zwracać uwagę na osoby, które zdają się czekać, abyśmy pierwsi nacisnęli przycisk (sami zaś wciskają piętro wyżej lub niżej).

-
- Dwuosobowa inwigilacja piesza jest bardziej efektywna, gdyż daje drugiemu inwigilantowi większą elastyczność. Na ogół, pierwsza osoba śledząca pozostaje blisko celu ataku, a druga idzie w większej odległości. Drugi inwigilant może iść za pierwszym po tej samej stronie ulicy lub przeciwnej. Okresowo dwóch inwigilantów może wymieniać pozycje tak, by cel ataku, jeśli wykryje jednego z inwigilantów, sądził, że jego obawy były fałszywe. Oczywiście, wykrycie tej formy inwigilacji jest trudniejsze, ale ludzie baczący na osoby znajdujące się w ich sąsiedztwie w końcu potrafią rozpoznać tego samego inwigilanta po pewnym czasie.

-
- Inwigilacja piesza z udziałem trzech lub więcej osób stosuje najbardziej wymyślne techniki i jest najtrudniejsza do wykrycia. Na ogół, pierwszy inwigilant postępuje za celem ataku na tyle blisko, by móc zareagować na każdy nagły ruch. Drugi inwigilant idzie za pierwszej po tej samej stronie ulicy skupiając wzrok na inwigilancie. Trzeci inwigilant kroczy po przeciwnej stronie ulic, na wysokości równoległej z celem lub zaraz za nim. Na terenie, gdzie cel ataku ma niewiele dróg do wyboru, jeden inwigilant może iść przed celem w sposób nie wzbudzający podejrzeń.

- Pozycje inwigilantów stale zmieniają się, najczęściej na skrzyżowaniach. Osoba poruszająca się bezpośrednio za celem może przejść na drugą stronę ulicy, a jeden z pozostałych inwigilantów zajmuje pozycję bezpośrednio za celem. W kilkuosobowej obserwacji, każdy inwigilant, który czuje, że jest obserwowany może się wycofać z obserwacji. Stosowanie tej trudnej techniki wymaga zwracania uwagi na osobę nie tylko z tyłu nas, a także na tę po przeciwnej stronie ulicy i przed nami. Jeśli widzimy tą samą osobę kilkakrotnie na pewnym odcinku drogi, możemy podejrzewać, że znajdujemy się pod obserwacją, nawet, jeśli śledząca nas osoba nie jest nieustannie widoczna.

-
- Obserwacja z wykorzystaniem środków transportu może być prowadzona jednym, dwoma lub kilkoma pojazdami. Obserwacja jednym pojazdem posiada te same ujemne strony, co jednoosobowa obserwacja piesza. Inwigilanci mogą się starać kamuflować poprzez zamianę miejsc w samochodzie, wkładanie nakryć głowy, płaszczy i okularów, zamianę tablic rejestracyjnych czy skręcanie w boczne uliczki, a następnie wznowianie obserwacji. Podejrzewając prowadzenie inwigilacji, należy zapamiętać te cechy śledzącego pojazdu, których nie można łatwo zmienić (np.. Marka pojazdu, kolor)

Obserwacja z wykorzystaniem środków transportu

- Stosowanie dwóch lub więcej pojazdów w obserwacji umożliwia zmienianie pojazdów lub ich opuszczanie. Jeden samochód jedzie za celem, pozostałe mogą jechać za głównym pojazdem obserwacji, pozostałe natomiast mogą jechać za głównym pojazdem obserwacji, mogą wyprzedzać pojazd-cel lub jechać równoległym pasem. Na skrzyżowaniach pojazd jadący bezpośrednio za celem, jedzie prosto dalej, a pozostałe pojazdy muszą się orientować w jakim kierunku skręcił pojazd-cel. Kolejny pojazd przejmuje pozycję za celem ataku i staje się głównym pojazdem obserwacji, jego kierowca udziela wskazówek pozostałym członkom obserwacji. Pojazd, który dotychczas był wiodący - zawraca, by przyjąć nową pozycję

Co jest ważne?

Pojazdy stosowane w obserwacji na ogół nie wyróżniają się spośród innych, są niepozorne w wyglądzie, mają stonowany kolor. W pojazdach takich są dwie lub kilka osób, po to, aby móc śledzić cel ataku po zaparkowaniu samochodu i odejściu pieszo. Oświetlenie wewnętrzne często jest wyłączone (także przy otwieraniu drzwi samochodu).

Czasem inwigilant, by nie stracić celu z pola widzenia, narusza przepisy ruchu drogowego.

- Powinniśmy zachować czujność, jeśli zobaczymy pojazd przejeżdżający na czerwonym świetle, zawracający niezgodnie z przepisami lub w sposób niebezpieczny, nagle zmieniający pas ruchu, (co może świadczyć o próbie niezgubienia nas w ruchu). Odległość między pojazdem śledzonym, a tym z obserwacji uzależniona jest od prędkości pojazdów w ruchu oraz nasilenia ruchu drogowego. W większości przypadków, obserwacja stara się jeździć tak, aby za celem był jeden lub dwa inne pojazdy.

Planowanie ataku

- Uzyskane z rozpoznania informacje umożliwiają zamachowcom opracowanie szczegółowego planu. Plan taki zawiera m.in. uwzględnia następujące elementy:
 - ✓ Zaskoczenie, które potęguje skuteczność działania
 - ✓ Wysoki teren (bycie niezauważonym na miejscu ataku)
 - ✓ Pole ognia, grupa atakująca musi mieć możliwość osiągnięcia celu ataku przy użyciu stosowanego narzędzia atakującego
 - ✓ Pole widzenia
 - ✓ Wyższość grupy ataku nad grupą ataku (względem ilości i jakości broni)
 - ✓ Odwrócenie uwagi od ataku
 - ✓ Możliwość szkoleniowego przeprowadzenia zaplanowanego ataku
 - ✓ Możliwość dostania się na miejsce ataku przed samym atakiem bez wzbudania podejrzeń

Wykonanie ataku

- Rozpoczęcie ataku poprzedza często "identyfikacja celu" (potwierdzenie, iż cel ataku jest obecny). Osoba identyfikująca cel ataku znajdować się będzie tuż poza strefą śmiertelnego rażenia. Przy coraz częstszym wykonywaniu materiałów wybuchowych, wiele grup rezygnuje z identyfikowania celu ataku. Jeśli grupie atakującej nie powiódł się pierwszy plan ataku to druga próba będzie bardziej niebezpieczna i kosztowna. Osoba identyfikująca cel może, ale nie musi, być członkiem grupy atakującej. Głównym jej obowiązkiem jest potwierdzenie miejsca przebywania tego celu oraz przekazanie sygnału zamachowcom.

- Może tu chodzić o fizyczne wejście osoby identyfikującej cel do strefy śmiertelnego rażenia i wyjście z tego miejsca przed atakiem, czy też przyłączenie się do grupy atakującej po potwierdzeniu. Ochrona musi być wyczulona na identyfikację celu. Jeśli zostanie zauważona - do ataku zostaną sekundy. Najczęściej na miejsce ataku są wybierane tzw. "wąskie gardła", tj. Miejsca, przez które musi przechodzić lub przejeżdżać cel ataku, ze względu na infrastrukturę lub topografię terenu (np., jedyny most, jedyna droga dojazdowa), zlokalizowane w rejonie miejsca pracy lub zamieszkania.

Ucieczka i wykorzystanie ataku

Podczas planowania ataku przeciwnik drobiazgowo planuje swoją trasę ucieczki i miejsce kryjówki. Grupa wybiera takie miejsce ataku, które da jej możliwość wycofania się, najczęściej przy wykorzystaniu środków transportu.

Niektóre grupy wykorzystują fakt przeprowadzenia ataku dla uzyskania sławy lub poparcia społecznego w celu osiągnięcia korzyści politycznych i osobistych. Jeśli grupa dąży do np.. Wykorzystania ofiary porwania w celu korzyści, to przewiduje zabezpieczenie miejsca schronienia, sprzęt AV itd..

- Kluczową sprawą jest, aby grupa ochrony była w stanie rozpoznać opisane etapy operacji przestępczej. Celem ochrony jest udaremnienie któregoś z etapów. Grupa ochrony największy wpływ może mieć na etap zbierania informacji o celu ataku. Jest to jedyny moment, gdy grupa ochrony może rozpoznać zamiary grupy przestępczej jeszcze przed przeprowadzeniem ataku i odwieść grupę ataku z powodu profesjonalizmu i ciągłej nieprzewidywalności działań tejże ochrony.

DZIĘKUJĘ ZA
UWAGĘ

ARTUR KASICKI